

4. ลักษณะที่โดดเด่นของเยเรมีย์

- จากข้อมูลเกี่ยวกับอัตชีวประวัติและชีวประวัติที่เราพบในหนังสือของประกาศกเยเรมีย์
เรามองเห็นคุณลักษณะที่โดดเด่น 5 ประการ
ของประกาศกเยเรมีย์ได้ ดังนี้

1) ซื่อสัตย์และวางใจในพระเจ้า

- เยเรมีย์ไม่เหมือนบรรดาประกาศกเท็จเทียมตรงที่ท่านพยายามต่อสู้กับพระเจ้า เพื่อให้แน่ใจว่าท่านเข้าใจพระวาจาของพระองค์ ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้อง
- ความตรงไปตรงมานี้ยังทำให้ท่านดีใจ หรือ แม้แต่การกล่าวพรูสวาทต่อพระเจ้า เช่น....

- 15:17-18 = บ่น ต่อว่าพระยาห์เวห์
- “ข้าพเจ้าไม่เคยนั่งเพื่อความสนุก ร่วมหมูกับคนชอบเยาะเย้ยผู้อื่น ข้าพเจ้านั่งอยู่คนเดียว เพราะพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะ**พระองค์ทรง**บันดาลให้ข้าพเจ้าโกรธมาก แล้วทำไมความทุกข์ทรมานของข้าพเจ้าจึงไม่รู้จักจบ ทำไมบาดแผลของข้าพเจ้าจึงรักษาไม่หาย ไม่ยอมหาย **สำหรับข้าพเจ้า** **พระองค์ทรงเป็นเหมือนลำนารที่ ทำให้ผิดหวัง** เพราะ**น้ำไม่แน่นอน**”
- 15:11-10 = อ่าน

- และอีกครั้งหนึ่ง
- “ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์ทรงล่อลวงข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ยอมให้ถูกล่อลวง พระองค์ทรงปลงเหนือข้าพเจ้า และทรงมีชัยชนะ ข้าพเจ้าเป็นที่น่าหัวเราะวันยังค่ำ ทุกคนเยาะเย้ยข้าพเจ้า” (20:7)

- แต่แม้ว่าจะมีปัญหาและความกังวลมากมาย
ท่านก็ยังซื่อสัตย์และวางใจในพระเจ้า เพราะว่า
พระเจ้าเองเป็นผู้ให้หลักประกันแก่ท่าน โดย
ตรัสแก่ท่านว่า....

- “ถ้าท่านกลับใจ เราจะให้ท่านกลับมา และท่านจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา ถ้าท่านรู้จักแยกสิ่งประเสริฐจากสิ่งไร้ค่า ท่านจะเป็นเหมือนปากของเรา เขาทั้งหลายจะกลับมาหาท่าน แต่ท่านต้องไม่กลับไปหาเขา เราจะทำให้ท่านเป็นเหมือนกำแพงทองสัมฤทธิ์ที่มั่นคงสำหรับประชากรนี้ เขาทั้งหลายจะต่อสู้กับท่าน แต่จะไม่ชนะท่าน เพราะเราอยู่กับท่าน เพื่อช่วยท่านให้รอดพ้นและปลดปล่อยท่าน” (15:19-20) = เลิกบ่น แล้ววางใจ (ข้อคิด)

2) กล้าที่จะทำตามความเชื่อของตน

- แม้เเยเรมีย์จะประสบกับความทุกข์ยากลำบาก ตกอยู่ในเงื้อมมือของศัตรู ถูกคุกคามจากเพื่อนพี่น้อง กษัตริย์ เจ้านาย บรรดาสมณะ และประกาศกเท็จทั้งหลาย แต่นั่นก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคขัดขวางท่านไม่ให้ประกาศพระวาจาของพระเจ้า
- ท่านรู้สิ่งที่ท่านต้องทำ และท่านก็กล้าที่จะทำ แม้การกระทำเช่นนั้นไม่ได้ทำให้ท่านมีความสุขก็ตาม
= ทำเพื่อพระเจ้า (ข้อคิด)

3) แสดงความเกลียดชังความประพฤติที่ ไม่ดีทางศีลธรรมอย่างรุนแรง

- เยเรมีย์เกลียดชังและโกรธแค้นการนับถือรูป
ปฏิมา ความอยุติธรรมในสังคม และการ
ประกาศพระวาจาจอมปลอม
- ท่านจึงเรียกร้องให้มีการพิพากษาอย่างไม่ผ่อน
ผัน(รุนแรง) จนบางครั้ง คำภาวนาของท่าน
กลายเป็นการอ้อนวอนพระเจ้าให้แก้แค้นศัตรู

- “โปรดทรงบันดาลให้บรรดาบุตรของเขาต้องขาดแคลนอาหาร ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ ให้บรรดาภรรยาต้องสูญเสียบุตรและเป็นม่าย บรรดาสามีต้องตายด้วยโรคระบาด บรรดาชายหนุ่มต้องถูกฆ่าด้วยดาบในสงคราม”
(18:20-21)

- ที่เยเรมีย์ให้ความสนใจเรื่องบาปอย่างจริงจัง เพราะท่านเน้นเรื่อง ความเที่ยงธรรมของพระเจ้า นั่นเอง = เราไม่ควรทำแบบนี้

4) มีความรู้สึกไวต่อความทุกข์ยากลำบาก ของประชาชนและมีเมตตา

- การเห็นความผิดดังไม่ยอมกลับเนื้อกลับตัว และ
ความใจเย็นเฉยของเพื่อนร่วมชาติต่อการ
พิพากษาของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง ทำให้ท่าน
สงสาร+ปวดร้าวใจมาก

- “ตาของเราน่าจะหลั่งน้ำตาทั้งคืนทั้งวันโดยไม่หยุด เพราะบุตรหญิงพรหมจารีของประชากรของเราได้รับภัยพิบัติยิ่งใหญ่ เป็นบาดแผลสาหัสไม่มีทางรักษาให้หายได้” (14:17)

= เราควรไวต่อความทุกข์ของคนอื่น
และมีเมตตา

5) มีความหวังในอนาคต เพราะเชื่อมั่นในความ ซื่อสัตย์ของพระเจ้า

- แม้จะประกาศการพิพากษาลงโทษของพระเจ้า แต่
เยเรมีย์ก็ได้นำความหวังมาสู่แผ่นดินโดยประกาศว่า
หลังจากที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว พระเจ้าจะ
ปลดปล่อยประชากรของพระองค์ให้กลับมายังถิ่นฐาน
บ้านเกิดเมืองนอนของตนอีกครั้งหนึ่ง (32:1-44)
- ท่านได้ซื้อที่นาที่อานาโธทไว้ เพื่อแสดงถึงความหวังนี้
= การลงโทษของพระเจ้า ไม่ใช่เป้าหมายสุดท้าย
ของพระองค์ แต่เพื่อให้เรากลับใจ

5. โครงสร้างและเนื้อหา

- หนังสือเยเรมีย์มี **52 บท** แบ่งเป็น 6 ภาค
 หัวเรื่อง (1:1-3)
 - I) **บทที่ 1-25** การประกาศพระวาจากล่าวโทษ
 อาณาจักรยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็ม
 - II) **บทที่ 25** การประกาศพระวาจากล่าวโทษ
 นานาชาติ: นิमितเกี่ยวกับถ้วยพระพิโรธ

III) บทที่ 26-35 การประกาศพระวาจาเรื่อง
ความสุขในอนาคต

IV) บทที่ 36-45 ความทุกข์ทรมานของเยเรมีย์

V) บทที่ 46-51 การประกาศพระวาจากล่าว
โทษนานาชาติ

VI) บทที่ 52 ภาคผนวก : กรุงเยรูซาเล็มถูก
ทำลายและกษัตริย์เยโฮยาคินได้รับอภัยโทษ

เนื้อหาโดยย่อ

ดูในเอกสาร

6.สรุป คำสอนสำคัญ

- 1) อำนาจยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์ในประวัติศาสตร์
 - เยเรมีย์ยืนยันว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในยูดาห์ อียิปต์และบาบิโลน “ขึ้นอยู่กับอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า” มากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองของมนุษย์

- พูดอีกอย่างคือ “นโยบายทางการเมืองของมนุษย์สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้น”
- ดังนั้น ความสำเร็จของเนบูคัดเนสซาร์ที่มารุกรานยูดาห์และอียิปต์ ไม่ใช่สืบเนื่องมาจากอำนาจทางการเมืองหรือความเข้มแข็งทางทหาร แต่เพราะ “เป็นคำสั่งของพระเจ้า” เนบูคัดเนสซาร์เป็น **ผู้รับใช้** คนหนึ่งของพระเจ้า

- แต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ก็มี “เสรีภาพ” มีสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงแผนการของพระองค์
- หากชนชาติที่ได้ชูไว้นั้นกลับใจไม่ทำความชั่ว พระเจ้าก็จะเปลี่ยนใจไม่ลงโทษเขาตามที่ได้เคยตั้งใจจะทำ เช่นเดียวกับชาติใดที่พระเจ้าสัญญาว่าจะช่วยและอวยพร แต่ถ้าชนชาตินั้นได้ทำสิ่งที่ชั่วร้าย พระเจ้าก็จะเปลี่ยนใจเป็นลงโทษได้” (18:7-10)

= เหมือนเรื่อง....โจรกลับใจ?

2) เรื่องบาปของยูดาห์

- สิ่งที่น่าสะพรึงกลัวที่สุดสำหรับเยเรมีย์คือบาปชาวยูดาห์ทำบาป 2 ประการ คือ
 - + ละทิ้งพระเจ้า และ
 - + หันไปนมัสการเทพเจ้าอื่น
- เยเรมีย์ไม่เชื่อว่าจะมีชาติอื่นใดเหมือนยูดาห์ที่ละทิ้งพระเจ้าของตนเพื่อไปนมัสการเทพเจ้าอื่น ชนทุกชั้นของชาวยูดาห์ทำบาปนี้
 - = เป็นลูกพระเจ้าแล้ว เลิกไม่ได้?

3) เรื่องการลงโทษของพระเจ้า

- พระเจ้าจะทำให้ศัตรูมาจากทางทิศเหนือ คือ บาบิโลน เพื่อเป็นเครื่องมือลงโทษแคว้นยูดาห์
- การทำลายนี้มีลักษณะตรงข้ามกับการเนรมิตสร้าง แผ่นดินจะร้างและไร้รูปร่างอีกครั้งหนึ่ง
- แต่ถึงกระนั้น พระเจ้าก็จะไม่ทำลายทุกสิ่งจนหมดสิ้น ยังมีความหวังว่าจะมีผู้รอดชีวิตหลงอยู่

= การลงโทษ ไม่ใช่เป้าหมายสุดท้ายของพระเจ้า

4) เรื่องเกี่ยวกับพระวิหาร

- ประชาชนเชื่อว่า พระเจ้าไม่มีวันทำลายพระวิหารของพระองค์ได้ พวกเขาจึงจะทำอย่างใดก็ได้ตามใจ และถ้ามีเหตุร้ายเกิดขึ้น พวกเขาแค่ไปหลบในพระวิหาร ก็จะปลอดภัย
 - แต่เยเรมีย์ประกาศว่า พระเจ้าจะทำลายพระวิหาร พระองค์เคยเลือกจริง แต่ตอนนี้จะทรงถอนการเลือกนั้นแล้ว
- = พระเจ้าไม่ได้ประทับอยู่ในสิ่งก่อสร้าง-คนไทย

5) กิจกรรมที่เป็นสัญลักษณ์

- ผ้าป่านคาดสะเอว (13:1-11) ยูดาห์ต้องยึดพระเจ้าไว้เหมือนผ้าคาดเอว (= กางเกงชั้นใน ซึ่งอยู่ติดกับร่างกายมากที่สุด) แต่พวกเขาก็ไม่ได้ทำ พระเจ้าจึงจะทำลายพวกเขา เหมือนกับผ้าคาดสะเอวที่ถูกนำไปฝังดินไว้จนเปื่อย ใช้การไม่ได้

- ช่างปั้นหม้อ (18:1-17) ช่างปั้นหม้อสามารถทำลายภาชนะใบหนึ่งเพื่อปั้นชิ้นใหม่ได้ฉันใด พระเจ้าก็สามารถทำลายประชากรที่ละทิ้งพระองค์ แล้วสร้างชาติขึ้นมาใหม่ได้ฉันนั้น

- **ภาชนะดินเผาที่แตกแล้ว (19:1-13)** พระเจ้าจะทรงทำลายยูดาห์เหมือนกับที่เยเรมีย์ทุบภาชนะดินเผาจนแตก

- มะเดื่อเทศสองกระจาด (24:1-10) มะเดื่อเทศที่ดี หมายถึง ผู้ที่อยู่ในแดนเนรเทศในบาบิโลน เพราะพวกเขาได้รับการพิพากษาตัดสินแล้ว พวกนี้จะมีอนาคตต่อไป
- แต่มะเดื่อเทศที่เสียแล้ว หมายถึง พวกที่ยังอยู่ในยูดาห์ตอนนี้ เพราะแม้พวกเขาจะรอดไม่ต้องถูกเนรเทศ แต่ก็จะถูกพิพากษาอีกครั้งหนึ่งในอนาคต

Sign Acts

Acts 21:10-11

Jeremiah to Zedekiah:

“Bring your necks
under the yoke of
the king of Babylon
and serve him
and live!” (Jer 27)

www.bible.ca

- แอกไม้ (27:1-22)
เยเรมีย์ แบกแอกไม้
เพื่อแสดงว่าชาวยู
ดาห์ควรยอมแพ้แก่
ชาวบาบิโลน มิฉะนั้น
จะถูกลงโทษและถูก
ทำลายจนหมดสิ้น
ประชาชนต้องไม่เชื่อ
ฟังประกาศกเทียมที่
พยากรณ์ว่าความรอด
พ้นจะมาถึงเร็ว

- การซื้อที่นา (32:1-44) ขณะที่กรุงเยรูซาเล็มกำลังถูกศัตรูล้อมอยู่ และเยเรมีย์ถูกจองจำอยู่ในคุก เขาก็ยังซื้อที่นาผืนหนึ่งเพื่อแสดงว่า จะมีการซื้อขายที่ดินกันอีกในแคว้นยูดาห์ นี่เป็นการแสดงให้เห็นอนาคตที่มีความหวังว่าจะเริ่มต้นใหม่

= สัญลักษณ์คือการเตือน ...พระเจ้ามักเตือนเราด้วยเครื่องหมาย+วิธีการต่างๆ มากมาย

6) เยเรมีย์ท้อแท้และตัดพ้อพระเจ้า

- เยเรมีย์เผชิญกับความทุกข์ยากลำบากมากมาย เป็นอริกับประชาชนและข้าราชการ แม้ชาวเมืองยังคิดจะฆ่าเขา
 - เยเรมีย์จึงต่อว่าและตัดพ้อพระเจ้าว่า คนชั่วกลับรุ่งเรืองตนเองซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าตลอดมากลับถูกทอดทิ้ง เขาจึงแปลกใจทำไมพระเจ้าตอบสนองความดีของเขาด้วยความเลวร้าย ที่สุดถึงกลับกล่าวโทษพระเจ้าว่าหลอกลวง
- = บางครั้งเราก็รู้สึกแบบนี้ + คิดแบบนี้ + พุดแบบนี้?

7) เรื่องการกอบกู้ = ความหวัง/อนาคต

- เยเรมีย์มองเห็นอนาคตเบื้องหน้าของยูดาห์ที่มี

= ผู้ปกครองที่ดี

= ไม่จำเป็นต้องมีหีบพันธสัญญาอีก

= เพราะการประทับอยู่ของพระเจ้าจะทดแทน
หีบพันธสัญญา

= พระองค์จะริ่ฟื้นพันธสัญญาใหม่

- พันธสัญญาใหม่นี้ จะดีกว่าพันธสัญญากับเขา ซึ่งนาย และจะไม่ได้เขียนไว้บนแผ่นศิลาอีกต่อไป แต่จะจารึกไว้ในใจของประชากร
- สิ่งที่เราเฝ้าหวังคือสิ่งที่เกิดขึ้นในยุคของเรา
 - = ผู้ปกครองที่ดี/พระเยซู-นายชุมพา / พระบิดา
 - = การประทับอยู่ของพระเจ้า / ในจิตใจ
 - = พันธสัญญาใหม่ / ความรอดไม่ขึ้นกับเชื้อชาติ

จบ

หนังสือประกาศกษเณรเมย์